
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 4/2010 - 25 pàgines

Sessió ordinària del dia 18 de març del 2010

El dia 18 de març del 2010, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 9/2010, que és el següent:

1. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada, pel M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president suplent del Grup Parlamentari Reformista, al Projecte de llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals del Principat d'Andorra.

2. Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades, respectivament, pels M. I. Srs. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i Ladislau Baró Solà, president suplent del Grup Parlamentari Reformista, al Projecte de llei de l'impost sobre societats del Principat d'Andorra.

3. Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades, respectivament, pels M. I. Srs. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i Ladislau Baró Solà, president suplent del Grup Parlamentari Reformista, al Projecte de llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques.

4. Examen i aprovació, si escau, de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en relació amb l'Informe 1/2009 del Tribunal de Comptes corresponent a les despeses electorals relatives a les eleccions al Consell General celebrades el 26 d'abril del 2009.

5. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei del Tribunal de Comptes de 13-10-2000.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolça Montanya
M. I. Sr. Òscar Encuentra Bardina
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
 M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Víctor Naudi Zamora, Ministre de l'Interior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Montserrat Gil Torné, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Sr. Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, vist l'ordre del dia voldríem demanar, si us plau, si es pogués introduir una modificació en l'ordre dels punts donat que les nostres esmenes a la totalitat queden totes elles vinculades a la presentació d'un text alternatiu, un text alternatiu que es refereix a les tres esmenes però que vam optar per no entrar-ne tres d'iguals en cada una de les respectives esmenes donat que, en cas que això fos aprovat -fos aprovada l'esmena-, hauria comportat tres textos idèntics a la tramitació parlamentària la qual cosa hauria presentat una disfunció. Però, llavors, com que és el segon punt de l'ordre del dia el que porta associat el text alternatiu, demanàriem doncs, si aquest punt pogués ser examinat en primer lloc i a la vegada també per dotar una mica de coherència en relació a les altres esmenes presentades per Andorra pel Canvi, dins de l'ordre del dia.

També demanàriem que el punt número 1 de l'ordre del dia passés a ser el número 3.

Repeteixo... Necessita una mica un manual d'instruccions això però em sembla que ha quedat prou clar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Si ho he entès bé, el punt número 1 proposeu que passi a ser el número 3, el 2 al número 1, i el 3 al número 2? És això?

El Sr. Ladislau Baró:

Exacte.

El Sr. síndic general:

Si no hi ha oposició per part de cap conseller, doncs, queda aprovada la modificació en l'ordre del dia, passant a ser el punt número 2: punt número 1; el punt número 3: punt número 2 i el punt número 1: el punt número 3.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, és que no ho havia entès prou bé al principi. Jo havia entès que el primer punt que passaríem a tractar seria el punt número 2.

El Sr. síndic general:

Sí.

El Sr. Eusebi Nomen:

És així, eh?

El Sr. síndic general:

És així.

El Sr. Eusebi Nomen:

Molt bé. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Doncs, passem acte seguit al punt número 1 dins de l'ordre del dia modificat.

1. Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades, respectivament, pels M. I. Srs. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i Ladislau Baró Solà, president suplent del Grup Parlamentari Reformista, al

Projecte de llei de l'impost sobre societats del Principat d'Andorra.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 26/2009 de l'1 d'octubre.

S'han formulat dues esmenes: una esmena a la totalitat amb retorn del text al Govern, presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, i una segona esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada pel Grup Parlamentari Reformista. Esmenes que han estat publicades respectivament, en els butlletins números 35/2009, del 12 de novembre i 9/2010, del 10 de març.

Doncs, proposo realitzar el debat conjunt, com solem fer, de les dues esmenes i procedir després a la votació esmena per esmena.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi intervé el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Comencem, doncs, avui per defensar l'esmena a la totalitat de la llei de l'impost sobre societats del Principat d'Andorra.

Permeti'm que presenti de forma esquemàtica el per què d'aquesta esmena a la totalitat amb retorn del text al Govern.

El Govern no ha fet cap estudi rigorós sobre l'impacte que aquest nou impost pot tenir en l'economia del país... i dic bé: en l'economia del país. No veiem cap estudi rigorós, cap simulació rigorosa que ens permeti entendre les rendes per sector que estima Govern, que es produeixen dins de la nostra economia, ni l'impacte pel sector empresarial d'aquesta iniciativa. Tan sols hem vist una xifra del que el Govern estima que pot representar aquest impost, i estic parlant d'una estimació que ha fet Govern d'una major recaptació de 50 milions d'euros.

Govern és excel·lent en comunicar, sap passar els missatges, i el Govern ha estat passant el missatge que amb els nous impostos no augmentaria la pressió fiscal. Tothom ho recordarà. No vull incomodar a cap company conseller citant les seves manifestacions públiques, de vegades repetides manifestacions públiques, dient que amb els impostos directes no s'incrementaria la pressió fiscal. No vull incomodar tampoc a cap company conseller citant les seves acusacions que nosaltres érem uns alarmistes perquè afirmàvem que amb els nous impostos el Govern incrementaria la pressió fiscal. Però, com acostuma a passar en la vida no cal posar-

se nerviós perquè malauradament la realitat amb la seva tradicional impertinència posa les coses a lloc i el Govern finalment ha de reconèixer que sí, que efectivament amb aquests impostos recaptarà entre 50 i 70 milions d'euros més de les nostres societats. Les nostres societats pagaran entre 50 i 70 milions d'euros més d'impostos segons les pròpies estimacions de Govern.

Espero que ara no surti ningú de Govern a defensar que amb aquesta recaptació d'impostos i els poders multiplicadors del Govern dins de la nostra economia es produirà un increment del PIB, perquè ja seria l'últim que em faltaria per sentir en economia.

El fet és que el teixit productiu d'Andorra passarà a pagar més impostos, entre 50 i 70 milions segons Govern. Doncs bé, en temps de crisi és un greu error incrementar la pressió fiscal i aquest és un dels fonaments de la nostra esmena a la totalitat, i ho explicaré amb un exemple molt clar: tots vostès recordaran la gran defensa que es va fer en aquesta mateixa Sala conforme a la reducció del cànon d'STA i de FEDA -la reducció del cànon del 10 % al 5 % en les factures de telèfon i d'electricitat-, doncs, tots recordarem la gran defensa que es va fer perquè sempre que hem preguntat al Govern, doncs: quines mesures de reactivació econòmica pensa fer? sempre ha explicat que la reducció del cànon era: "una mesura de reactivació econòmica", perquè injectar 6 milions d'euros a les nostres empreses i als particulars comportava reactivar la nostra economia i, és veritat, per definició si s'injecta diners a la societat es reactiva l'economia... és cert. Aleshores, si Govern entén que amb una reducció del cànon d'STA i de FEDA de 6 milions es reactiva l'economia de forma important sent un dels principals elements que sempre ha necessitat de la seva reactivació econòmica de ben segur... de ben segur que tothom, i Govern també, entendre que si es passa a cobrar 50 o 70 milions a les nostres empreses aleshores es refredarà l'economia. Si amb 6 milions de reducció del cànon es reactiva amb 50 o 70 milions de nous impostos es refredarà.

Avui tothom ja defensa la importància de disposar de convenis de doble imposició per obrir les economies i personalment ho celebro, finalment aquest coneixement ha estat extensament implantat dins de la nostra societat. Perfecte! I per aquest motiu, tots tenim molt clar que cal disposar d'una sèrie de requisits per poder establir aquests convenis de doble imposició. Cal disposar d'un impost sobre les rendes dels no residents que veurem més endavant i tots tenim molt clar que cal disposar d'una llei sobre l'impost de societats. Efectivament, i diem sí, sí i deu vegades sí a la necessitat de tenir

una llei d'impost de societats. Però, compte! Aquesta necessitat de disposar d'un impost de societats per signar convenis de doble imposició no, no, no s'ha d'utilitzar com una excusa, com un cavall de Troia per introduir amb més o menys dissimulació una major tributació. A això diem no, no, no i deu vegades no! Aquesta necessitat de disposar d'un impost de societats per signar convenis de doble imposició no s'ha d'utilitzar com una excusa per treure recursos de la nostra economia productiva i sobretot, no pot ser que es faci servir per treure recursos dels generadors dels nostres llocs de treball. No! No hi ha excusa per frenar la nostra economia en un moment de crisi i molt menys en un moment de destrucció de llocs de treball com està passant en aquests moments.

Està clar que s'ha de crear un impost de societats, sí! però no com un impost addicional... no com un impost addicional sinó com una migració, una substitució total o parcial... total o parcial dels impostos indirectes actuals: IMI, ISI, IAC, IPI per aquest impost de societats.

De fet tothom recordarà que l'any passat ja vam portar a aquest Consell una Proposició de llei de substitució dels impostos indirectes per un impost sobre els beneficis de les activitats empresarials i professionals per obligació personal. Malauradament, com tots recordaran, aquella Proposició de llei va ser rebutjada i entenem, doncs, que això ha comportat una pèrdua de temps però ara, ara el Govern entra aquest Projecte de llei l'impost de societats, però el posa de a més a més -no hi ha cap mecanisme de substitució.

Per tant, hem de concloure que l'objectiu real de Govern, realment, no és pas tenir la llei necessària per poder assignar convenis de doble imposició... no ens enganyem! Si aquest fos el seu objectiu, aleshores el que proposaria és algun mecanisme per reduir els impostos indirectes d'alguna manera però no ho fa... no ho fa ni de forma parcial, ni de forma total, no ho fa! L'objectiu volgut o no volgut de Govern és utilitzar els convenis de doble imposició per recaptar més impostos, amb quin objectiu? Amb l'objectiu de seguir amb el mateix model d'Administració que tenim en aquests moments que hem plantejat més d'una vegada que cal revisar i que avui no hi entrarem.

Està clar que el Govern pensa posar un IVA i aleshores eliminarà aquests impostos indirectes encara que aquest IVA també representarà més ingressos per a Govern que els actuals però, en tot cas, està clar que Govern ara crea l'impost... o vol crear l'impost que avui ens ocupa per recaptar més, per recaptar entre 50 i 70 milions d'euros més.

I nosaltres diem: "Hem d'anar molt en compte davant d'aquesta realitat. Hem de fer un exercici de responsabilitat col·lectiva molt important.". En temps de crisi... en temps de crisi econòmica, en temps de destrucció de llocs de treball no es poden... no es poden treure recursos de la nostra economia productiva, i per això hem presentat aquesta esmena a la totalitat.

I, per deixar oberta una possible porta a la solució, per deixar una possible via de salvació a la nostra economia, el que hem fet és entrar una única esmena a l'articulat -que ja es tractarà en el seu moment- i en la que diem: "La Llei té molts problemes". No hi entrarem! Només direm una cosa i la diem ara i aquí: que si el Govern està disposat a acceptar que aquest impost de societats es compensi amb l'eliminació de tots o de part dels impostos IMI, ISI, IPI i IAC, nosaltres ens comprometem ara i aquí a què estem disposats a aprovar la Llei.

De moment entrem aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Per defensar l'esmena amb text alternatiu formulada pel Grup Parlamentari Reformista intervé el Sr. Ladislau Baró. Teniu la paraula Sr. Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, el Grup Parlamentari Reformista, després d'analitzar amb deteniment els projectes de llei de l'impost sobre societats, sobre la renda de les activitats econòmiques i sobre la renda dels no residents fiscals, ha decidit -com és sabut- esmenar a la totalitat els referits projectes tot presentant un únic text alternatiu als mateixos.

Una modificació tan rellevant del nostre sistema tributari com la que es deriva de la introducció d'aquests nous tributs mereix una acurada reflexió per part de les forces polítiques i dels ciutadans; des de Coalició Reformista es van demanar diferents pròrrogues al termini per presentar esmenes als textos fiscals amb la voluntat de treballar-los amb deteniment, per tal d'introduir-hi diverses millores. D'aquesta manera s'han estat treballat, doncs, amb aprofundiment i amb detenció uns textos complexos pel que fa al seu articulat i molt importants quant a la seva transcendència econòmica, ja que tracten qüestions que han de tenir gran influència en el futur d'Andorra.

El que pretenem és contribuir a què aquesta futura influència pugui ser valorada en termes positius per al funcionament de la nostra economia i per a l'enfortiment del nostre Estat.

La primera conclusió que es deriva del nostre treball és la següent: la presentació d'esmenes a la totalitat als tres projectes de llei és la conseqüència d'haver considerat la necessitat d'elaborar un text alternatiu, i no al revés. En d'altres paraules, si no haguéssim elaborat un text alternatiu molt probablement no hauríem presentat les esmenes a la totalitat; pensem que aquesta reflexió emmarca una mica la nostra voluntat política de cara a l'anàlisi de la reforma fiscal que tenim a tramitació parlamentària.

Hem esmenat no per rebutjar sinó per millorar, i amb aquesta voluntat hem cregut oportú preparar un text alternatiu que refon els diferents projectes de llei en un de sol.

Ens ha semblat que els tres textos presentats eren excessivament complexos i que quedaven definits per una regulació massa feixuga i subjecta a la vegada a nombroses remissions entre l'articulat dels diferents projectes de llei, de manera que es dificultava la comprensió dels nous tributs així com la seva aplicació.

Per tant, s'ha volgut dotar de major coherència interna el desenvolupament normatiu dels tres tributs i s'han volgut simplificar certes definicions i regulacions que poden resultar innecessàries o massa complexes, així com evitar possibles contradiccions o desajustaments terminològics entre els textos.

D'aquesta manera, el text únic recull en els títols preliminars i IV els aspectes comuns als tres projectes de llei -per tant, a la regulació dels tres tributs en qüestió-, donant més solidesa i simplicitat al nou sistema d'impostos directes, tot afavorint la seguretat jurídica dels ciutadans i dels operadors jurídics.

A la vegada, els reformistes hem considerat la necessitat d'introduir diferents millores i modificacions en relació als projectes de llei admesos a tràmit. Per tant, no només hem fet un text alternatiu per qüestions de sistemàtica, sinó perquè aquest fet ens permetia introduir també de forma més clara tot un seguit de millores força rellevants. També volem remarcar que hem tractat de mantenir part de l'estructura i de les regulacions concretes que els projectes proposen i que aquesta voluntat de conservació s'ha expressat sempre que ha estat possible i sempre que no hagi pogut interferir en les modificacions que nosaltres proposem introduir a través del nostre text.

Volem ara insistir en el fet que el text que hem presentat no és una proposta contraposada en relació

als projectes de llei elaborats per Govern. És, senzillament, un text més ben arrodonit, si se'n permet l'expressió -segons el nostre criteri, és clar. És un text que, per un costat, clarifica l'estructura dels nous impostos directes, i que, en segona instància, introdueix, com hem dit, tot un seguit de millores en el seu desenvolupament normatiu, de cara a facilitar les coses al ciutadà/contribuent i de cara a enfortir els aspectes positius que la fiscalitat nova ha de tenir en l'economia andorrana, tot minimitzant-ne els aspectes negatius. En elaborar el nostre text d'aquesta manera, hem pensat tant en l'administrat com en l'administració i en la nostra més que limitada tradició en matèria de tributació directa i dels seus mecanismes de control. Així doncs, hem tractat d'afavorir l'eficiència del sistema entesa com una raonable relació entre els costos de gestió del tribut -tant en relació a l'administració com en relació a l'administrat- i la relació, diem, entre els llocs de gestió de tribut i el seu resultat recaptatori.

La nostra concepció de la fiscalitat s'orienta a afavorir la creació de riquesa i a dinamitzar el conjunt de la nostra economia.

Es tracta d'establir les línies d'un nou terreny de joc que han de permetre, via desenvolupament dels convenis de doble imposició -per evitar la doble imposició, millor dit-, desenvolupaments futurs que avui no són assolibles amb el nostre ordenament jurídic. Aquest ha de ser l'objectiu fonamental. No és aquest un caprici dels reformistes sinó que entenem que és un imperatiu que ha d'organitzar qualsevol economia que es vulgui avançada i competitiva. Si no es crea riquesa, si no hi ha creixement econòmic -i si aquest no és el principal objectiu del sistema de tributs- no hi ha possibilitat d'aconseguir els altres objectius de la política fiscal, vinculats a les necessitats de l'Estat d'obtenir ingressos suficients per a desenvolupar les seves polítiques públiques. Si l'economia no funciona, ja podem posar els tipus de gravamen que vulguem que no podrem assolir cap de les altres funcions que s'atribueixen als tributs, com ara dotar de finançament a l'Estat de cara a fer polítiques d'inversió pública, de redistribució i de creació de serveis públics.

És més, si no fem la reforma fiscal amb molt de compte, encara podem contribuir a empitjorar les coses i enlloc de desenvolupar una eina de reactivació econòmica el que farem és crear un instrument de desacceleració.

Com va dir no fa gaires dies el company Jaume Serra en un acte públic: "*Amb les coses de menjar no s'hi juga*", perquè *de facto*, ens estem referint a la menja de l'Estat i dels ciutadans i no a la bondat acadèmica d'un projecte que ens permeti únicament quedar bé

de portes enfora. Els estats disposen de sobirania fiscal, almenys en termes relatius, i cadascun ha de poder triar el que millor s'adapta a la seva pròpia realitat i als seus projectes de futur. Hem de fer una reforma fiscal pensada per Andorra.

Els reformistes pretenem que amb la reforma fiscal es construeixi un marc de seguretat jurídica que potenciï la iniciativa privada, tractant d'aconseguir que l'impacte de la necessària fiscalitat no afecti negativament el bon funcionament de la nostra economia. Es tracta de millorar la competitivitat de les nostres empreses, de facilitar-ne la seva internacionalització, construint unes normes i unes pràctiques fiscals que siguin homologables amb les dels països del nostre entorn, i que permetin la reactivació econòmica d'Andorra i la generació de recursos més eficients per a les finances públiques.

Com hem dit anteriorment, la nostra proposta fiscal no únicament persegueix una millora estructural dels projectes de llei, de cara a afavorir-ne la seva sistematització, sinó que introdueix tot un seguit de mesures concretes, que entenem que en el cas de ser adoptades tindran una gran incidència positiva en el ciutadà/contribuent -o en l'obligat tributari, com es prefereixi. Tot seguit comentarem breument algunes d'aquestes mesures.

No hi ha discussió doctrinària a l'hora d'establir que un augment de la pressió fiscal no afavoreix el creixement. Tampoc cal ser un llinx de la teoria macroeconòmica per entendre els possibles efectes adversos que pot tenir un increment de la fiscalitat en uns moments de dificultats econòmiques. Per això els reformistes considerem que la més elemental prudència aconsella, a l'hora de tirar endavant la reforma fiscal, establir normativament determinades clàusules de salvaguarda per tal d'evitar caure en un augment de la pressió fiscal que, a més, s'esdevindria en un mal moment econòmic.

En aquest sentit, proposem la redacció d'una disposició en la que s'estableixi que els nous impostos directes no s'aplicaran fins que no s'aprovi una nova regulació dels impostos indirectes que inclogui una significativa rebaixa del tipus de gravamen actual. El que estem demanant és treballar conjuntament dos temes complementaris: la introducció dels impostos directes amb la reforma dels indirectes, amb l'objectiu de mantenir un nivell de pressió fiscal que en tot moment sigui compatible amb la necessària recuperació econòmica. Amb la mateixa intenció, també proposem una nova disposició en la que es proposa una implantació progressiva dels tributs, augmentant gradualment els tipus de gravamen fins arribar al 10 %, que és el tipus previst a la nostra proposta normativa i que és, a la vegada, el que ha

de permetre negociar els convenis per evitar la doble imposició.

Tot seguit enumerarem i descriurem breument altres millores que queden incorporades en el nostre text alternatiu i totes elles encaminades a enfortir la competitivitat de la nostra economia.

Sr. síndic, de quant temps dispo?

El Sr. síndic general:

Disposeu de set minuts, però si he entès bé fèieu una sola intervenció pel conjunt dels tres?

El Sr. Ladislau Baró:

Sí. Hi hauria una certa flexibilitat.

El Sr. síndic general:

Exacte.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic, procuraré no abusar de la seva amabilitat.

Bé, en tot cas, doncs, en relació a les millores concretes que els nostres textos proposen, per un costat volem remarcar, molt breument, que la nostra aportació preveu un règim simplificat pensat pels petits empresaris i per les societats i que, en aquest sentit, proposem que tots aquells empresaris que facturin per sota d'una determinada xifra anual puguin acollir-se opcionalment a un règim simplificat de càlcul d'impostos.

A la vegada, també plantegem solucions per tractar d'evitar supòsits de doble imposició interna i de possible envaïment de competències que es poden produir entre els impostos estatals i els comunals; en aquest sentit, formulem propostes que permeten deduir els impostos comunals -radicació, arrendaments- de les quotes a pagar dels nous impostos directes, compensant de la quota de l'impost, l'import satisfet al comú per aquest concepte. D'aquesta manera intentem que es mantingui el principi de neutralitat del tribut.

En qualsevol cas, també voldríem assenyalar que en matèria de radicació i d'arrendaments, i també amb caràcter més general, penso que seria bo, i prudent, entrar en diàleg amb els comuns per tal de tractar qüestions que tenen a veure directament amb la Llei de les finances comunals i amb la Llei qualificada de competències. Més en general, el Grup Parlamentari Reformista també considera que una qüestió política que té gran calat, com és la reforma de part del sistema fiscal, i que a més té implicacions financeres

pel conjunt de l'Estat -un Estat del qual, no ho oblidem, també en formen part els comuns, institucions que, a més a més, tenen competències amb l'àmbit tributari-, doncs, bé, una reforma fiscal d'aquest calat no es pot fer, segons el nostre criteri, sense establir un diàleg clar amb les referides institucions comunals.

Per tant, i davant de possibles supòsits interns de doble imposició, hem tractat de preservar de cara al contribuent el principi de neutralitat fiscal -perquè no hagi de pagar dues vegades- i, a la vegada hem tractat d'evitar eventuais discussions sobre aspectes competencials amb les altres institucions.

D'altra banda, també considerem en relació a l'impost sobre les plusvàlues immobiliàries que cal mantenir el model actual, que funciona raonablement bé o força bé, i deduir l'impost sobre les plusvàlues de la quota dels nous impostos directes, per tal de fer efectiu una vegada més el principi de neutralitat tributària.

D'altra banda, els projectes de Llei presentats per Govern ja preveuen determinats règims especials dels tributs establerts, que actuen com a incentius o que estableixen mecanismes de simplificació en la tributació, com són el règim especial de societats que realitzen explotació internacional d'intangibles o que intervenen en el comerç internacional, o com és el règim especial de societats de gestió i inversió financera intragrup.

De qualsevol manera, el Grup Reformista ha cregut convenient introduir també els següents nous règims especials.

En primer lloc, un règim especial de consolidació tributària, que suposa un avantatge pels grups empresarials, permetent la compensació de pèrdues i l'aprofitament d'incentius. Aquest règim és molt freqüent en dret comparat i no es contempla en la iniciativa legislativa presentada pel Govern.

En segon lloc, un règim especial de determinació objectiva de la base de tributació, que comporta un avantatge per les petites empreses, facilitant de forma molt clara el compliment de les seves obligacions tributàries, així com la simplificació de la feina de l'Administració pública de cara a la gestió i el control dels tributs. En conseqüència, s'ha suprimit el règim de determinació directa simplificada, que segons el nostre criteri no era prou eficient.

En tercer lloc, també s'estableix a la nostra proposta un règim especial per a les societats *holding*, que suposa un incentiu per a la gestió dels grups empresarials i d'inversió, en la línia de les regulacions que tenen establertes determinats estats de la Unió Europea.

A la vegada, hem considerat oportú establir nous incentius fiscals que poden actuar com a elements determinants per a la reactivació econòmica del país.

D'aquesta manera, s'estableixen mecanismes d'incentivació econòmica per als nous empresaris que iniciïn una activitat empresarial o econòmica, amb una bonificació de l'impost decreixent, sempre que els seus ingressos se situïn per sota dels 100.000 euros anuals. En el mateix sentit, s'estableixen també incentius per a la creació de llocs de treball i per a les noves inversions, establint-se deduccions de l'impost per aquests dos supòsits. Amb aquestes mesures incentivadores, pretenem que la política fiscal pugui ser un instrument de creació de riquesa.

Té també especial rellevància la simplificació que proposem del sistema de pagament d'impostos; així, es vol ara remarcar que en els projectes presentats per Govern s'estableix l'obligació de calcular i presentar les declaracions i a la vegada liquidar l'impost quatre vegades l'any; aquest plantejament comporta segons el nostre criteri una gran complexitat de gestió tant pels empresaris com per l'Administració pública. El Grup Reformista, per la seva banda, i davant d'això, proposa l'obligatorietat d'un únic pagament a compte calculat sobre la quota de l'any anterior. El resultat d'aquesta modificació és força clar: gestió simplificada de l'impost, reducció dràstica dels tràmits a realitzar i disminució substancial dels costos, tant per l'empresari com per l'Administració.

Cal també remarcar que s'ha tractat de delimitar de forma més clara, en el nostre projecte alternatiu, determinades definicions que s'estableixen en els textos, per tal d'afavorir-ne la seva aplicació i eventual interpretació. En aquesta mateixa línia hem previst en el nostre text una disposició addicional que obligui a adaptar les disposicions comunes del nostre règim fiscal, en particular allò que estableix la Llei de bases de l'ordenament tributari de l'any 1996, a les noves figures impositives per tal d'harmonitzar el conjunt del nostre ordenament jurídic tributari i per tal de garantir la correcta aplicació del sistema fiscal.

Bé, fins aquí l'exposició d'algunes de les mesures concretes que intentem introduir amb el nostre text alternatiu i que també hem presentat a través de diferents esmenes a l'articulat.

D'altra banda, des de Coalició Reformista volem reiterar el nostre compromís -en seu parlamentària ho volem reiterar- de tirar endavant la reforma fiscal. El nostre posicionament en aquest sentit sempre ha estat clar. Des de la sessió d'investidura hem anat assenyalant que exerciríem lleialment la tasca d'oposició i que, en conseqüència, estàvem disposats

a participar, des del diàleg i la negociació, en el desenvolupament dels temes d'Estat. Així ho hem fet fins ara i així ho continuarem fent.

En el tema concret que ara ens ocupa, l'elaboració de la nova fiscalitat, els reformistes hem presentat -com hem dit reiteradament al llarg d'aquesta exposició- un text alternatiu a debat parlamentari ja que, com hem dit abans, estem convençuts que, en relació als textos presentats per Govern, el nostre text aporta tot un seguit de millores sistemàtiques i conceptuals que han de permetre desenvolupar una nova fiscalitat més racional i més eficient. Per tant, demanem als altres grups parlamentaris el seu suport al nostre text. Ara bé, sapiguem tots plegats que si el nostre text no prospera de manera global a l'hora d'encetar o de continuar la tramitació parlamentària de la reforma fiscal, sí que ho podrà anar fent per la via constant, i no menys eficaç i efectiva, de la pluja fina d'esmenes parcials que els reformistes hem preparat.

A través de les esmenes a l'articulat hem tractat de recollir bona part dels plantejaments que preveu el nostre text alternatiu i els sotmetrem -els referits plantejaments- de bon grat al diàleg, a la negociació i a l'eventual transacció en el si de la comissió legislativa. Estem convençuts que en la tramitació parlamentària de la reforma fiscal hi haurà la col·laboració de tots els grups parlamentaris: Andorra pel Canvi, reformistes i socialdemòcrates i també la col·laboració, a través del Grup Socialdemòcrata del Govern, han i hem presentat en diferents moments de la legislatura les respectives propostes fiscals. Ha arribat el moment de discutir la qüestió amb aprofundiment. Estem davant d'un tema complex i de gran importància per al nostre país. Hauríem de poder-lo treballar en un context polític d'una certa distensió, almenys en relació a aquest tema. Per entendre'ns, hauríem de poder-lo treballar en un context completament contraposat al que avui formulava en un escrit d'opinió publicat en un diari del país el prolífic primer secretari del partit socialdemòcrata. I hauríem de poder-lo treballar també amb la informació necessària.

Caldrà disposar amb fluïdesa de les dades econòmiques que permetin als parlamentaris avaluar l'impacte real de les diferents opcions normatives que es plantegen davant una reforma tan rellevant de la fiscalitat com la que estem encarant. I caldrà també poder fer un seguiment parlamentari a priori de les exigències i dels condicionants vinculats a les negociacions dels convenis d'una doble imposició. No es pot demanar compromís a les forces polítiques parlamentàries en una reforma d'aquesta importància si no s'afavoreix que els parlamentaris puguin prendre les decisions legislatives disposant de

tota... -i dic bé tota- la informació rellevant. És per això que insistim en la nostra demanda de lleialtat que ja hem formulat públicament en altres ocasions. Una demanda que ens hem d'auto exigir tots plegats i que exigim també explícitament al Govern, per tal de poder treballar la reforma fiscal amb garanties significatives d'èxit i amb expectatives de poder-la tirar endavant.

Bé, per part del Grup Reformista només ens queda reiterar la demanda de suport al nostre text alternatiu, així com tornar a expressar davant de la Cambra la nostra voluntat, sigui quin sigui el resultat d'aquesta votació, de treballar per un consens dins la comissió legislativa a partir de les aportacions derivades tant de les nostres esmenes parcials com de les propostes que puguin formular o que ja hagin formulat dins el propi parlament d'altres grups.

Els reformistes entenem que hi haurà consens i resultats positius en aquesta matèria si es desterra qualsevol temptació d'aplicar la llei d'un suposat embut i si es decideix transitar decididament pel camí del diàleg, la informació, la deliberació i la negociació.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Passo la paraula al Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és per a mi -en particular i pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata- una gran satisfacció el poder finalment, amb el vot negatiu que emetrem a les esmenes a la totalitat, debatre en el si d'aquesta Cambra i poder finalment obrir el veritable debat sobre la definició del model fiscal directe.

El veritable debat en el si d'una comissió legislativa fora de la possible pressió que representa per alguns de nosaltres l'ull de les cambres i l'orella dels micròfons sense que això vulgui representar una falta de transparència, en absolut, però penso que amb decisions d'aquest tipus cal una certa serenitat.

Nosaltres no votarem les esmenes a la totalitat presentades perquè pensem i estem convençuts que els nostres projectes de llei són seriosos, acurats i molt treballats.

No obstant, no dubtem ni un instant, ni un sol instant, que després del treball en comissió i després

dels retocs, les millores que li aportaran les prop de dos-cents cinquanta esmenes parcials presentades, i que aquí ens han començat a donar una pinzellada, tindrem uns bons textos de llei.

Voldria, doncs, agrair l'interès mostrat pels grups parlamentaris i en especial pel Grup Parlamentari Reformista que ens ha aportat, a més d'un text alternatiu, aquesta pluja fina d'esmenes que de ben segur no ens posarem el paraigües sinó que mirarem de captar bé al màxim.

Hem pogut estudiar aquest text presentat, aquest text alternatiu i hem pogut comprovar per a la nostra gran sorpresa una grandíssima similitud amb els nostres textos. Nosaltres pensem que l'acord és molt factible perquè la similitud és gran.

Al votar en contra a l'esmena a la totalitat aquest text no serà pres en consideració però entenem que les esmenes parcials van en el mateix sentit. Pensem, doncs, que estem molt i molt a prop d'una possible entesa o d'un possible acord.

Però tot no han de ser elogis i, per tant, els volem manifestar des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata el nostre més ferm rebuig a la política d'anar retardant les coses... Sí, quatre. Quatre han estat les demandes de pròrroga... Jo ja entenc que presentar un text alternatiu no és senzill, però això jo penso que s'hagués pogut fer en un temps més breu. En fi... vostès sabran!

Resultat de l'operació: s'han perdut sis mesos. Això podria semblar relativament a ull d'alguns poca cosa, sobretot per aquells que ens tocarà pagar o que els tocarà pagar, però en realitat això té molta transcendència i pot haver aplaçat l'entrada en vigor de les lleis, si tot funciona com ha de funcionar, d'un any -en el millor dels casos- i de dos anys -en el pitjor.

Està la situació econòmica i financera per això?... Pensem sincerament que no.

Aquestes lleis són imprescindibles per al futur del nostre país i ho són... ho són en molts àmbits i m'explicaré. Primerament, voldria destacar que sense aquestes lleis no es podrà culminar -i potser amb això ja em repeteixo- l'importantíssima feina feta pel nostre Govern aprovant els convenis d'intercanvi d'informació fiscal. Aquests tenen per missió amb aquestes lleis -i no sense aquestes lleis sinó, amb aquestes lleis-, amb aquestes lleis d'acabar signar els convenis de no doble imposició que a la vegada donaran la possibilitat -no l'obligatorietat sinó la possibilitat- a qui la vulgui agafar d'operar en uns mercats de dimensions que no tenen res a veure en el mercat nacional, doncs, és una nova possibilitat per a tot el sector empresarial d'aquest país.

Segonament, i sense que l'ordre prejudici de la importància dels fets, aquestes lleis són garantistes i són el desenvolupament reglat i just del ja famós, i molt repetit en aquesta Sala, article 37 de la Constitució.

Tercerament, aquestes lleis també permetran corregir una certa injustícia fiscal o el greuge que patien les nostres empreses enfront de la penetració de les empreses foranes en el nostre mercat nacional.

També aquestes lleis permetran de forma justa, i no és pas el menys important, recaptar diners, i jo voldria que fossin molts perquè això voldria dir que les coses van millor, que l'economia està reaccionant i que, doncs, es genera molta riquesa. I amb aquests diners s'ha de contribuir a començar a pal·liar de forma seriosa la dramàtica situació econòmica i financera heretada.

Bé, doncs, pràcticament res més. Només dir o recordar que votem negativament aquestes esmenes a la totalitat i permetem amb això el fet històric per a mi -perquè fa tants anys que se'n parla- d'encetar el veritable debat sobre la imposició directa a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Pel Govern voleu intervenir? Sí?

Teniu la paraula Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Acabem tot just de celebrar disset anys de la nostra Constitució i encara planen sobre els nostres caps els elements de reflexió aparentment oberts que ens va llençar el síndic el passat diumenge però que eren prou clars per a tots aquells que els van voler entendre.

És en aquest àmbit que hauríem de definir la reforma tributària com una obligació de la classe política davant el conjunt de la ciutadania.

És cert, i és molt important, que el Govern ha adquirit compromisos internacionals donant compliment a la proposta d'acord que va aprovar el Consell General el passat mes de setembre en motiu de la signatura dels acords d'intercanvi d'informació en matèria tributària amb els diferents països amb els que s'ha pogut concloure la signatura d'aquests acords i, entre ells, els nostres veïns i principals interlocutors econòmics com són Espanya, França i Portugal.

És evident que un nou model fiscal conformat per un equilibri entre impostos directes i indirectes enlloc del model actual basat en un 90 % en impostos indirectes, és l'element determinant per a la recuperació econòmica des de totes les seves vessants. Des d'una major competitivitat per l'exportació de serveis per la captació de la inversió estrangera.

La consegüent conclusió, posteriorment a aquesta reforma dels convenis per impedir la doble imposició, és imprescindible per internacionalitzar la nostra economia.

Estem en període de crisi i és evident que els termes econòmics, les qüestions que afecten a la nostra economia situen sovint -potser massa, i ho dic jo que potser no sóc la persona més adequada per expressar-se en aquests temes- en primera instància. El que acabem... el que acabo d'esmentar permet afirmar que la prosperitat econòmica d'Andorra, i de retruc el benestar dels seus ciutadans, depèn d'aquesta reforma i de les possibilitats que opina, i del marc econòmic que crearà consegüentment.

Tanmateix entenem que no hauríem de perdre volada, no almenys en aquesta Sala, i cal donar a la reforma fiscal la seva més plena consideració, si més no per aquells que, a més de celebrar els aniversaris de la Constitució, treballem pel seu desplegament efectiu i pels que creiem que la fiscalitat és un element essencial en la vertebració d'un Estat.

No hauríem de deixar de llegir -i ho acaba d'esmentar també el ponent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata- el que fa més de disset anys el poble andorrà va votar de forma molt majoritària i que encara som lluny, injustificadament lluny, d'assolir. Em refereixo, evidentment, a l'article 37 de la Constitució que em sembla una referència obligada en una sessió com la d'avui. L'article 37 com és sabut diu que: *"Totes les persones físiques i jurídiques contribuiran a les despeses públiques segons la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema fiscal just, establert per llei i fonamentat en els principis de generalitat i de distribució equitativa de les càrregues fiscals."*

Com deia, el marc fiscal que proposem esdevindrà un veritable motor per a l'activitat econòmica generant oportunitats reals de creixement i d'internacionalització. Però sent, tot el que s'ha mencionat, de gran importància, d'enorme importància i especialment per a tots aquells que fa anys que defensem aquest discurs, la reforma fiscal que es planteja és a més una eina de cohesió social que assenta les bases d'un finançament més just, més equitatiu de l'Estat ja que tributen els beneficis i els rendiments.

La fiscalitat directa i el desplegament de polítiques socials i de benestar són elements imprescindibles pel model de cohesió social que defensem els socialdemòcrates.

Per últim, encara que no menys important, el nostre encaix amb els nostres veïns i amb la Unió Europea requereix un important desplegament de polítiques i novament no només en l'àmbit de l'economia o de la fiscalitat que permetin que aquest encaix beneficiï al conjunt de ciutadans d'Andorra.

Les polítiques socials, els drets laborals, les polítiques educatives, els programes culturals, la protecció del medi ambient i evidentment necessitem un marc fiscal, una transparència i uns controls que donin garanties a la comunitat internacional.

En aquest sentit, el Govern defensa un model de finançament de l'Estat basat en un equilibri entre fiscalitat directa i indirecta. El model més just d'una banda, i l'únic que permet amb uns tipus impositius baixos que es cobreixin les necessitats de finançament de l'Estat i que permeti millorar dia a dia les prestacions públiques que han de consolidar el benestar present i futur de tots els ciutadans d'Andorra.

L'impost sobre societats s'ha estructurat d'acord amb la normativa comptable internacional de manera que aquest impost s'adeqüi als estàndards internacionals i particularment als de la Unió Europea.

La valoració de les operacions entre persones vinculades, la regulació dels mecanismes per l'eliminació efectiva de la doble imposició internacional, s'inspira en els models europeus més desenvolupats i amb la finalitat de poder simplificar al màxim les futures negociacions de convenis per evitar la doble imposició.

S'han concebut dos règims especials per fomentar la internacionalització de les empreses andorranes i l'atracció d'inversions estrangeres com són el d'explotació internacional d'intangibles i el comerç internacional per una banda, i el de societats de gestió i d'inversió financera intragrup per l'altra. Aquests règims encaixen amb la normativa internacional i s'han establert amb uns requisits mínims de capital social dipositat en territori andorrà i de contractació de personal i d'un local. Una altra qüestió essencial és la simplicitat normativa i la claredat amb la finalitat d'assolir la màxima seguretat jurídica i transparència en la seva aplicació.

S'han defugit de solucions complexes i s'ha preparat un projecte de llei, un conjunt de projectes de llei, ho pensàvem el passat mes de setembre i ho seguim pensant ara, que és l'idoni pel moment actual i per a les necessitats de la nostra economia, i ho és tant per les obligacions que suposa per als administrats com

per les possibilitats per part de l'Administració de poder-ne fer un control eficaç. Compartirem que ambdues qüestions són fonamentals tant a nivell de l'activitat empresarial com de la necessària seguretat jurídica i transparència en la seva aplicació.

Les legislacions fiscals són vives, es modifiquen de manera permanent amb totes les jurisdiccions i hauríem d'entendre molt bé les actuals circumstàncies i necessitats de la nostra economia. És per això que el Govern ha optat per un model homologable internacionalment, senzill, clar i que ha de permetre els objectius macroeconòmics que es persegueix amb la reforma. La implantació senzilla per part dels administrats, una gestió i un control adequats per part de l'Administració i facilitar les futures negociacions dels convenis per evitar la doble imposició i, per tant, la consegüent dinamització i internacionalització de la nostra economia.

Finalment, no tenia previst en aquesta primera intervenció però la rellevància ho tenia previst per un torn de rèplica, si em permet Sr. síndic, ja que amb la meua intervenció crec que no he exhaurit el temps de què disposava volia fer referència al que comentava el Sr. Baró, dins d'aquesta voluntat que entenc que una gran majoria tenim de tirar endavant aquesta reforma fiscal i aquesta demanda de lleialtat que vostè feia, si ho entenc bé, al Govern quant a disposar de la informació, evidentment que això ha estat així en bona mesura fins ara amb la diferent documentació que s'ha lliurat tant a nivell oficial amb els projectes de llei com amb altres tipus de reunions, doncs, evidentment el Govern es posa a la disposició dels grups parlamentaris, de la Comissió Legislativa de Finances per participar fins el grau que es consideri necessari amb tota la informació que puguem disposar i evidentment amb la màxima lleialtat i absoluta lleialtat perquè els càlculs, les anàlisis i tota aquella informació que es pugui treballar per a la millor decisió que puguin prendre els parlamentaris, així es pugui efectuar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Iniciem, doncs, un nou torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Amb aquesta ronda d'interessants intervencions hem pogut constatar que existeix una unanimitat en el

pensament que els convenis de doble imposició són necessaris i que seran un mecanisme amb el que si es fan degudament poden obrir la nostra economia d'aquí uns anys... d'aquí uns anys, cert! Però, a curt termini necessiten solucions; a curt termini es necessita reactivar l'economia, a curt termini es necessita crear llocs de treball i per poder assolir aquestes solucions la darrera cosa que necessita la nostra economia és que es treguin recursos amb forma de nous impostos i molt menys pels imports que com a mínim estima Govern entre 50 i 70 milions d'euros que es traurà de la nostra economia.

Es diu que és molt important aquesta Llei pel futur de les finances del Govern... perdó, pel futur de la nostra economia, i el subconscient m'ha traït perquè és on vaig a argumentar el següent punt.

Realment, si no substitueixen de forma total o parcial els impostos indirectes ara, és a dir, si s'incrementa la pressió fiscal, aquesta Llei tan sols és necessària per una cosa, que és pel futur de les finances del Govern. Aquesta Llei tan sols és necessària, de la forma amb la qual està plantejada en aquests moments, perquè Govern pugui recaptar més en detriment dels recursos del nostre sistema productiu per crear llocs de treball i per generar major riquesa.

En aquesta Sala no ens podem permetre que passin per davant els possibles interessos de les finances de Govern per davant de les necessitats de creixement de l'activitat econòmica i de la creació de llocs de treball amb la situació de crisi actual.

De cap manera!... de cap manera és necessari que per signar convenis de doble imposició s'hagi d'incrementar la pressió fiscal, s'hagin d'incrementar els impostos a pagar per les nostres empreses per valor de 50 o 70 milions d'euros... de cap manera!

I compte! perquè qui haurà de pagar això són totes les empreses, no tan sols les societats, no tan sols les grans societats... totes les empreses. Els particulars que fan activitats econòmiques també: des de la persona que porta un taxi, la persona que té una carnisseria, que té una peixateria, que és un electricista... qualsevol professió, qualsevol activitat econòmica per petita que sigui, estarà sotmesa a aquesta pressió fiscal. Tothom! No són només les grans empreses, de cap manera!

Hem sentit a dir que és un model senzill, clar i fàcil... bé, doncs invito a tots els ciutadans andorrans que es llegeixin el text i que em diguin si és un text senzill, clar i fàcil. Els que tenim una certa experiència professional en aquest àmbit sabem que el text que se'ns presenta és un text pràcticament igual a l'espanyol i Espanya és coneguda per la seva complexitat fiscal.

I ara passo a un segon àmbit de la intervenció, ja que estem simultàniament tractant les dos esmenes a la totalitat tant la que hem presentat el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi com la que ha presentat el Grup Parlamentari Reformista.

Jo agraeixo la flexibilitat que avui hem pogut gaudir perquè el Grup Parlamentari Reformista hagi pogut portar la seva explicació a defensar, a explicar el text alternatiu que presenta i no s'hagi vist pas limitat a centrar la seva intervenció en el perquè de l'esmena a la totalitat. Ho agraeixo perquè això enriqueix el debat.

He pogut seguir amb atenció el que s'ha dit i hi ha una sèrie de punts, doncs, que no podem compartir... que no podem compartir. Però entenc que el vot d'avui no és pas relatiu al text alternatiu -i que ja es debatrà en el seu moment- sinó que és relatiu a les esmenes, a si procedeix o no l'esmena a la totalitat.

El fet és que nosaltres no podem compartir a la totalitat el perquè de l'esmena, si bé sí que compartim el fet que s'hagi de fer una esmena a la totalitat amb retorn del text, i per aquest motiu anuncio que nosaltres ens abstindrem a la seva proposta d'esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en relació a la primera intervenció que ha fet el Sr. Nomen, sí que voldríem remarcar que des del Grup Parlamentari Reformista compartim la seva preocupació sobre el fet que en un moment de crisi econòmica i de problemes econòmics es pugui tirar endavant un augment de la pressió fiscal, i en aquest sentit, hem trobat a faltar tant per part del Govern com del Grup Parlamentari Socialdemòcrata l'èmfasi en aquest aspecte amb el qual s'està desenvolupant la reforma fiscal que estem tractant. És a dir, no podem fer una reforma fiscal de laboratori aïllada dels problemes reals de la societat, dels problemes econòmics que té el nostre país i, per tant, hem d'intentar integrar la reflexió sobre la pressió fiscal global a l'hora de tirar endavant, doncs, les modificacions normatives que estem tractant de fer.

Tots estem d'acord en què la celebració de convenis de no doble imposició poden ser un instrument molt clar de relançament de la nostra economia però, és

clar, no per ells mateixos, no de forma despullada... cal començar a treballar paral·lelament a veure en quins sectors, doncs aquest creixement, es podrà fonamentar. Quines poden ser les empreses de fora que podran trobar aquest avantatge fiscal de manera competitiva a l'hora de venir a instal·lar-se aquí, o quines poden ser les empreses andorranes que estaran en disposició d'exportar serveis i que es poden veure beneficiades per la celebració d'aquests convenis.

Cal disposar també d'informació en aquest àmbit i cal començar a treballar fermament en el desenvolupament d'aquest àmbit que ens sembla o ens temem que encara està una mica verd. Perquè, és clar, si anem amb tota la pressa del món a adaptar la nostra normativa per intentar signar convenis de cara a afavorir determinats sectors tant interns com externs que encara no tenen totes les condicions necessàries per venir i, a la vegada durant aquest període transitori, amb un augment massa fort de la pressió fiscal ofeguem l'economia andorrana... és clar, pot ser sí que estarem aplicant una bona teràpia a mig i llarg termini però, en canvi, ens passarem amb la medicació a curt termini i esperem que això no pugui tenir efectes negatius sobre la nostra economia. Per tant, compartim aquest plantejament que des d'Andorra pel Canvi, aquesta alerta que des d'Andorra pel Canvi, es formula quant a les precaucions amb les que cal encarar el tema de la pressió fiscal -que segons el nostre criteri tampoc hauria d'augmentar-, si bé que no estem d'acord amb el plantejament socialdemòcrata i del Govern que cal combinar de forma adequada els impostos directes i els impostos indirectes per tal que el nostre sistema fiscal pugui ser el màxim eficaç.

Quant a la intervenció del Sr. Font, bé, per un costat hem de celebrar el to constructiu que ha presidit, bé, de forma global jo diria que en tota la intervenció i de forma més específica en bona part de la mateixa, amb algunes matisacions, per tant, entenem que el Grup Socialdemòcrata encara la decisiva negociació que en el si de la Comissió de Finances es produirà en matèria fiscal amb una bona predisposició i amb un elevat nivell de receptivitat quant a les nostres propostes, i quant a les advertències que formula Andorra pel Canvi. Però bé, també hem de recordar que l'infern és ple de bones intencions i que haurem de fer tots un esforç, tant nosaltres com la resta de grups i el Govern per traduir aquestes bones intencions en realitats.

Quant a les pròrrogues... home! És cert que hem demanat determinades pròrrogues, no pas per practicar com el Sr. cap de Govern va dir en un mitjà de comunicació exterior "*el filibusterisme parlamentari*" amb la finalitat pura i simple

d'endarrerir el debat amb aquestes qüestions sinó que vam demanar unes esmenes i avui s'ha pogut constatar empíricament per treballar els textos, per fer-hi esmenes de detall, esmenes de més ampli acabat i esmenes sistemàtiques perquè nosaltres entenem, doncs, que hi havia elements o, com a mínim, hi havia la possibilitat de discutir elements de millora dels textos, per tant, aquestes és un dels primers elements que justifica la nostra formulació de pròrrogues a la tramitació dels textos. Però, és que a més a més, hi ha un altre que va vinculat a la reflexió que em feia fa uns moments quant a la precaució que cal tenir en relació a l'augment de la pressió fiscal. Si la memòria no em falla -tot i que potser em falli perquè ja podria ser- però, recordo que el Sr. López, el Sr. ministre de Finances, havia plantejat al Consell General en una sessió del mes d'octubre, doncs, que ben aviat -a principis de gener d'aquest any- entraria a tràmit parlamentari la reforma dels impostos indirectes i l'articulació, doncs, de la refosa dels mateixos a través d'un IVA. Pensem que nosaltres ja ho hem dit en la intervenció anterior que aquest és un element clau per poder acabar-nos de pronunciar definitivament sobre la reforma fiscal, per tant, doncs, hem anat guanyant una mica de temps també tot i que ha estat per treballar perquè no som els únics que treballem a part de celebrar els aniversaris de la Constitució, eh?... No només ho fa el Govern això sinó que els grups parlamentaris, doncs, celebrem els aniversaris de la Constitució però també aprofitem per treballar dins el marc de les nostres competències legislatives -en cap cas executives- però bé, en tot cas dins de la feina i del nostre treball també hem considerat oportú esperar i, bé això encara no ho tenim a tramitació parlamentària i demanaríem que com més aviat millor, doncs, la intenció... com he dit abans, l'infern és ple de bones intencions però s'ha de traduir: la intenció del mes d'octubre de l'any passat, del Sr. ministre era molt lloable... encara no s'ha completat, però bé, dins del clima de lleialtat mútua, doncs, que hem decidit instaurar amb el desenvolupament de la reforma fiscal esperem que ben aviat aquest text pugui estar a tramitació parlamentària i pugui ser integrat dins el debat de la comissió a l'hora de poder fer la reflexió global sobre l'impacte dels impostos a la nostra economia.

Bé, finalment doncs, només em queda remarcar que el nostre posicionament -vist que es votaran les dues esmenes a la totalitat per separat- el nostre posicionament en relació a l'esmena presentada per Andorra pel Canvi, i vist que compartim la preocupació en relació a la prudència que cal mantenir quant a reflexionar molt seriosament sobre la incidència que pot tenir un augment de la pressió fiscal sobre la nostra economia, en aquest sentit

doncs, el nostre posicionament en relació a l'esmena d'Andorra pel Canvi serà el d'abstenció.

I això és tot Sr. síndic per ara. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo voldria fer una observació que fa dies que em preocupa, no? És relativa a la manera d'exposar el deute per part del Sr. Nomen, no? El Sr. Nomen sempre posa èmfasi en el deute de Govern, en les preocupacions financeres del Govern i, jo diria, això jo crec que és una mica tendenciós.

Govern el que està fent és gestionar els diners de l'Estat i el deute no és de Govern, no és un caprici del Govern pur i dur. El Govern el que està és gestionant un deute i mirant de resoldre una problemàtica fiscal de tot l'Estat, i no és Govern com una cosa particular sinó que ens ateny a tots.

Per afirmar-me en aquesta idea, a veure... vostè ens ha dit Sr. Nomen que el petit taxista, el petit carnisser, el petit industrial i tota persona i tota empresa tindrà que fer front al pagament dels impostos i, jo diria que és normal això, i és una normalitat generalitzada arreu del món, i amb aquest tipus d'impost només serà si genera beneficis benentès, però per altra banda totes aquestes despeses que té l'Estat en si, aquest petit empresari i aquesta persona, aquest industrial, aquesta empresa també es beneficia de tots aquells recursos que són els necessaris i que són els que provoquen que hi hagi aquest deute i aquesta necessitat d'ingressos per part de l'Estat. Jo penso que això s'ha d'aclarir, és a dir, no és una cosa en un únic sentit... És a dir, quan avui en dia el nostre Estat no pot fer front al seu deute i cada vegada aquest deute s'incrementa cada vegada més, també té repercussió pel petit industrial, pel petit carnisser, pel petit perruquer, i també s'empobreix, perquè l'Estat som tots nosaltres.

Jo volia fer aquesta precisió perquè fa dies que la tenia guardada aquí al pap, però...

A veure senyors del CR, per descomptat que quan diem "lleialtat" és lleialtat. Jo no puc respondre directament de Govern però sí que em faré portaveu d'aquesta demanda de lleialtat per part d'ells i penso que no tindrem cap problema en aquest aspecte, que ells són conscients -al meu entendre- que la informació és una arma necessària perquè els

parlamentaris puguem fer la nostra feina de forma la més subtil, la més eficaç i la més factible, no? Vull dir...

Després vostè ha fet referència a una menció del Sr. Serra que m'ha agradat moltíssim, eh? Jo diria que catorze anys jugant amb les coses de menjar, ja n'hi ha prou! Ara toca canviar, eh? És a dir, la girarem una miqueta al meu favor que també toca de vegades.

Tots dos grups ens adverteixen que hem d'anar alerta, que hem de tenir cura, que tal... que qual... Per descomptat! No us penseu pas que anem tranquils, que ens pensem que som els reis de la ciència infusa. Tenim els mateixos deutes que vosaltres, tenim la mateixa preocupació, ens preocupa igual -jo no diria més- però, igual el futur del nostre país i sabem que si aquesta reforma fiscal es fa de forma de laboratori i se'ns mor la rata durant l'experiment, mal favor haurem fet en aquest país. No patiu que posarem tota la cura, tot el seny i tota l'atenció necessària perquè això no s'acabi.

I un altre punt també li dic: nosaltres també volem que dintre o abans de la finalització del debat de les tres lleis que avui són objecte d'esmenes a la totalitat tinguem entrada a tràmit la Llei de l'IVA que és el component essencial per poder parlar de pressió fiscal, perquè si no dificultats tindrem per poder mencionar el que és la pressió fiscal si no resollem totes les coses en un paquet.

Al meu entendre, hi ha una cosa amb la qual segurament xocarem, jo ja li adverteixo perquè a més vostè ha fet molt èmfasi en el seu exposat que és molt normal perquè al presentar el text alternatiu vostè ha posat molt èmfasi en tota una sèrie de variacions que aporta el seu text als nostres textos, no? i ho comprenc perfectament i jo penso que totes elles són... seran, segur, objecte de debat i que trobarem un acord i la millor solució possible, o la més convenient, pel país no per cap posicionament polític particular. El que no acabo d'entendre i m'ho tindran que explicar els seus companys de la Comissió de Finances molt entretingudament és la implantació paulatina de l'impost.

I una altra cosa que no comparteixo és aquesta fal·làcia que ja fa dies... Jo ara fa ja cinc anys, penso, que sóc parlamentari i en sento parlar des del principi que no tenim tradició impositiva, que no sé què... Bé, en fi, escolti...

Regular un impost i pagar impost pels empresaris, al meu entendre no déu tenir que generar gaires més dificultats administratives que pagar a un altre proveïdor; al meu entendre, jo penso que el que canvia és la mentalitat. Si ens pensem que l'Estat no es mereix allò que li hem de pagar perquè no hi ha

una factura efectiva com hi ha quan paguem un proveïdor, aquesta és la mentalitat que hem de canviar i ens hi haurem de posar tots.

Però, aquí torno al principi del meu exposat, no? El deute el tenim tots i haurem de canviar la mentalitat per fer-hi front entre tots i amb un sistema fiscal que espero que ens surti bé, que sigui just, que sigui equitable i que no sigui massa gravós i que permeti a un dels objectius principals que és relleugar l'economia, però no l'únic perquè també hem de recaptar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Pel Govern, Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo, només voldria fer alguns comentaris en relació, al meu entendre, a unes certes contradiccions en el discurs que ha tingut el Grup Parlamentari Reformista envers els projectes de llei que ha entrat el Govern, que va entrar al mes de setembre, i els seus projectes.

També estic sorprès per la notable similitud que presenta el text alternatiu presentat i el marc general del model que vostès han presentat amb els projectes que el Govern va presentar en el seu moment al mes de setembre, i em refereixo concretament a dos dels aspectes: d'una banda s'havia parlat que era un projecte que estava molt similar, o que era un projecte, en certa manera, inspirat en la legislació espanyola -penso que feien servir un terme menys d'això que inspirat- i, és clar, les seves propostes, o algunes de les propostes que vostès fan, ja sigui via esmenes o en el seu text, doncs, són iguals que les que recull la legislació espanyola... no em sembla malament, eh? Tota la legislació a nivell comunitari està molt més homogeneïtzada del que pot semblar i, per tant, vostès han treballat un text que, en primer lloc té una gran semblança amb el que el Govern va preparar ara fa ja sis mesos, i per altra banda aquestes matisacions o aquests elements de diferenciació, doncs, també es troben o es retroben dins de la legislació espanyola.

L'altre és la qüestió de la complexitat. Vostès també han parlat que en alguns casos parlàriem d'un text complex, però aquí hi han dos aspectes: en primer lloc el seu text alternatiu és l'únic text aquesta complexitat i aquesta... es fa molt més feixuga que amb tres textos diferenciats. L'extensió del text i

molts més elements, a manera de claredat de l'exposició, doncs, es perd molta claredat en cada un dels textos al fer aquest exercici perquè és una mica antinatural d'ajuntar els tres impostos en un mateix text i, a més els elements que introdueixen, molts dels elements que introdueixen ja siguin via règims especials o tractaments especials, doncs, aniríem una mica en contra d'aquesta qüestió que vostès parlaven de la complexitat. Per tant, m'estranya una mica aquests dos comentaris que s'han fet servir recurrentment i a la vista del text alternatiu presentat com de les esmenes, doncs, semblava escaïent fer aquests comentaris.

Quan a la qüestió de l'IVA, no recordo si era al mes de gener o al mes de febrer que havíem de presentar aquest projecte de llei, en tot cas, hi estem treballant de manera intensa; part del resultat ja el coneixen amb alguna informació que el seu president de grup parlamentari ja disposa. No m'agradaria tornar a agafar un compromís d'una data i no poder-lo respectar, però el cert és que el text que estem treballant té una complexitat tècnica en alguns aspectes que ens ha portat a un calendari una mica més endarrerit del que inicialment havíem previst, però en tot cas sí que durant el mes d'abril, doncs, presentarem tant el projecte de llei amb la seva memòria econòmica i, posteriorment tota una anàlisi el més avançat que puguem i que això no exclou de posteriors informacions que es puguin anar preparant en continuïtat o en paral·lel amb el treball que pugui fer la comissió en la discussió d'aquests textos per poder tenir aquest text a finals d'abril i entrat a tràmit parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Deixem, doncs, un nou torn de paraula per Andorra pel Canvi.

Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

He escoltat atentament la intervenció del Grup Parlamentari Reformista i la intervenció del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

M'ha sorprès que el portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata m'hagi dit... hagi fet una referència al deute del Govern... Aquí ningú ha parlat del deute del Govern... No sé... no sé a què ve parlar del deute del Govern. El que sí que deu tenir més fixació, potser per excusar-se que el deute del Govern el van

fer vostès, els lliberals... però, en fi, el tema és que és cert i normal que tothom pagui impostos des del petit industrial i professional fins a la gran empresa... És cert i és normal! El que no és normal... el que no és normal, és que en temps de crisi, en temps de destrucció de llocs de treball, un Govern perquè necessita diners i no és capaç de posar enlloc un programa de finançament, vagi a recaptar del teixit productiu... Això és el que no és normal! Perquè això frenarà la nostra economia i alentirà encara més la possible sortida del forat en el que estem... el forat, recordo, de destrucció de llocs de treball i, no cal que recordi les estadístiques, la destrucció d'activitat econòmica, i no cal que recordi les estadístiques...

Aquí tenim un problema, un problema essencial, el model fiscal no es fa segons el que necessita Govern, mai de la vida! No es decideix què s'ha de recaptar segons el que necessita cobrar el Govern, mai de la vida!

El model fiscal... això ja fa molts anys que s'ha deixat endarrera. Hi havien èpoques en què si el Senyor se'n havia d'anar a una guerra, doncs, s'agafava més blat dels agricultors, però aquesta època ja l'hem deixada.

L'essencial, en el món modern, és que el model fiscal es fa amb dos objectius: primer, segons la possibilitat de l'economia i, segona, per esculpir el model econòmic que es vol aconseguir. Té una doble vessant essencial en la planificació estratègica d'un model econòmic. Jo aquí, no he vist cap explicació del Govern de quin és el model econòmic que vol esculpir; tampoc he vist cap explicació de quina és la capacitat de suportar pressió fiscal del nostre model econòmic actual, el que sí que he sentit és que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, diu: "*Si hi ha deute i s'ha de recaptar més, que es capti més.*"... Doncs, no és això, de cap manera és això...

Quant a la qüestió d'esculpir el model econòmic és fonamental. Aquí es justifica tot amb l'oportunitat que establiran convenis de doble imposició. I és cert, que els convenis de doble imposició permeten obrir l'activitat econòmica en dos àmbits... en dos, però tan sols en dos, que són: l'exportació de serveis i l'exportació de tecnologia i creació. Això sí, tot el que és propietat intel·lectual, industrial amb l'exportació de propietat intel·lectual i industrial i a la exportació de serveis que són aquelles activitats que es veuen sotmeses a la famosa retenció per obligació real que ens troben del 24% a Espanya i d'un terç a França.

Però, quin és el model econòmic d'Andorra? Actualment el model econòmic d'Andorra és comerç de productes que no té res a veure amb convenis de doble imposició perquè els convenis de doble

imposició no afecten per res als productes perquè no hi ha cap retenció per obligació real, per tant, tot el que és l'activitat econòmica al voltant dels productes no tenen cap efecte, i prestació de serveis dins d'Andorra -hosteleria, turisme, etc., etc...-, serveis financers... Tot això no té res a veure amb els convenis de doble imposició. Per tant, el que no es pot fer és basar... fer un sistema impositiu que gravarà el model econòmic actual -que necessita oxigen... necessita oxigen el model aquest- per un possible model econòmic futur que trigarà anys i serà relatiu a sectors econòmics que res tenen a veure amb el teixit empresarial actual.

Per tant, els nostres empresaris han de ser molt conscients que en aquests moments Govern proposa, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata recolza amb el seu anunci de vot negatiu a les esmenes a la totalitat, que s'ha de recaptar més diners aquí, al teixit productiu andorrà que ha de pagar més diners. L'única argumentació als convenis de doble imposició -i ja hem explicat abans abastament que es poden crear aquestes lleis sense crear més pressió fiscal si es redueixen simultàniament els impostos indirectes- i, per tant, el que s'està fent és refredant el model econòmic actual amb la possibilitat d'un model econòmic futur que vindrà d'aquí uns anys, si tot es fa bé.

Això és exactament el que no s'ha de fer mai en una situació de crisi econòmica en un moment de destrucció de llocs de treball. És una decisió que ens preocupa molt; és una decisió que pot tenir gravíssimes conseqüències, en tot cas, nosaltres, com que no podem bloquejar res, ni desbloquejar res perquè només tenim tres vots, deixem constància al Diari i espero... espero i tant de bo, que ens equivoquem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Reformista, Sr. Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument per no reiterar alguns dels arguments que ja s'han expressat.

En primer lloc, el Sr. Font, jo li diria que no pateixi i que en el si de la comissió legislativa aquesta aplicació progressiva que plantejem dels tributs se li explicarà amb tot detall, se li faran veure els notables avantatges que pot plantejar. Nosaltres entenem que això no és incompatible, doncs, amb poder

desenvolupar les negociacions per poder signar els convenis de doble imposició. Entenem que aquestes negociacions, doncs, tenen un cert marge, estem parlant de negociacions. Entenem que no es tracta d'anar a subscriure contractes d'adhesió on les coses estan formulades de manera molt estàtica i, per tant, nosaltres entenem que el que permetrà negociar és el tipus general que estableix la Llei que és el del 10%, i si hem introduït aquesta aplicació progressiva, és precisament com un element de precaució, com una clàusula de salvaguarda davant de la por d'incrementar en un moment de crisi econòmica la pressió fiscal.

Quant al canvi de mentalitat sí que és cert que s'ha de fer perquè segurament... bé, estic d'acord amb vostè, hi ha tradició fiscal a Andorra però sobretot una tradició en matèria d'imposició indirecta. Aquí sí que tenim... la nostra administració té una llarga experiència i els empresaris també estan habituats a satisfer aquest tipus de tribut, però en canvi amb la imposició directa sí que hi ha algun cas esporàdic i a les administracions comunals però no hi ha una tradició desenvolupada, i això ho hem de reconèixer. Però, bé, en tot cas, és important que fem el canvi de mentalitat, però és clar, que la mentalitat dels operadors tant de l'Administració pública com del món empresarial no s'hagi d'adaptar de forma excessivament brusca, és a dir, intentem-ho fer de forma que sigui, doncs, fàcil, no generem una administració tributària amb uns costos de gestió brutals, no generem una administració tributària amb uns costos econòmics també massa significatius; intentem-ho simplificar. Si podem acollir-nos a un sistema de pagaments a compte més simplificat... escolti, fem-ho! No cal que anem a allò que es fa en un gran Estat, que tenen una administració molt més complexa i unes empreses també amb uns nivells organitzatius també més sofisticats; anem una mica a intentar acollir-nos a un model més simple. Per tant, ens sembla, doncs, que cal mirar d'avaluar l'eficiència dels tributs. És a dir, els costos que esmercem per poder posar en funcionament el sistema tributari i la recaptació que se'n pot obtenir. Que no tinguem uns costos molt elevats de recaptació per poder fer la recaptació i acabada aquesta sigui molt inferior als resultats esperats.

Bé, quant al que ha remarcat el Sr. ministre, doncs... sí... assenyala contradiccions amb el nostre discurs a l'hora de... o contradiccions parcials en el sentit de què, bé, assegura que el nostre text alternatiu s'assembla als textos ja presentats pel Govern... Bé, això és parcialment cert perquè no estem pas parlant de regular l'energia nuclear o d'altres coses, és a dir, estem parlant d'una regulació en matèria fiscal i lògicament és normal que hi hagi punts de similitud

i, a més, quan en els dos casos estem parlant de regular els tres mateixos tributs, per tant, home! el fumut seria que no hi hagués elements de proximitat encara que només fos a l'hora de definir els títols de cada un dels projectes de llei, o dels capítols del nostre text normatiu.

Diu que fem una referència que s'assembla molt a la legislació espanyola... bé, ho hem dit alguna vegada però no sé si ho hem dit en concret en aquesta intervenció; en tot cas, sí que recordo que ho ha dit el Sr. Nomen però nosaltres no ho hem dit encara que ho puguem pensar.

També puc estar d'acord en què alguna de les millores que introduïm nosaltres, o dels canvis que introduïm nosaltres també s'hi puguin assemblar, però no digui que les nostres aportacions no tenen sentit o no queden prou integrades dins del que pot ser la reforma fiscal que estem plantejant. El fet de simplificar, doncs, el funcionament de la gestió dels tributs, el fet d'introduir nous incentius fiscals, entenc que són coses que, com a mínim, o aportacions que, com a mínim, cal valorar-les de forma calmada i amb esperit constructiu.

El que sí que ens sembla que ens falta al text alternatiu, al contrari del que vostè ha afirmat que representa fer més feixuga la legislació en matèria fiscal, amb això sí que no estem d'acord. Ho simplifica de forma molt notable, entre altres coses perquè el fet d'establir dos règims comuns... perdó, dos capítols destinats al règim comú que regula les diferents lleis, permet evitar contínues remissions que es fan amb els tres textos de Govern, d'un text a l'altre, remissions que no es fan ben bé de vegades amb la mateixa paraula, sinó amb una de similar, no amb la mateixa definició sinó amb una de similar, que poden portar a dubtes d'interpretació i a dubtes d'aplicació. I el fet de simplificar-ho posant-ho només amb un únic règim comú, que és l'avantatge que presenta, o una de les avantatges que presenta el text alternatiu, permet que pot facilitar molt clarament l'aplicació i la posterior interpretació en cas que hi hagi discrepàncies a l'hora de tirar endavant els tributs.

També s'evita que hi pugui haver contradiccions entre alguns articles, alguna eventual antinòmia que hem pogut descobrir però, bé, en tot cas això seran temes que hauran de ser treballats amb més profunditat dins els treballs en el si de la comissió legislativa, i espero que amb diàleg amb el Govern.

En tot cas, una última cosa Sr. López. Suposo que quan es referia... o potser no l'he entès bé, però quan es referia a què ha fet arribar al president del nostre grup parlamentari un text relatiu a la imposició indirecta, potser s'ha confós i l'ha fet arribar al seu

president de grup parlamentari o al president d'Andorra pel Canvi però, en tot cas, li puc remarcar, doncs, que en el cas del nostre grup parlamentari no disposem d'aquesta informació.

Per acabar la intervenció perquè en últim lloc, és clar, estem ara... em refereixo al Govern i finalment, doncs, com que el Sr. Nomen és el que torna a obrir la ronda m'haig de referir en últim terme... m'agradaria remarcar, doncs, bé que... i per no reiterar els arguments que, insisteixo què des de Coalició Reformista apreciem la seva preocupació en el sentit de què cal ser molt prudents a l'hora d'introduir impostos que augmentin la pressió fiscal en un moment de crisi econòmica. És un tema de manual, de manual d'economia contemporània, no dels manuals del colbertisme o de l'antic règim que sí que podrien aconsellar d'altres coses.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, totalment d'acord, Sr. Baró. Tot el que estigui a les nostres mans per poder optimitzar els recursos de la nova agència tributària per dos motivacions: una, perquè és la nostra obligació d'optimitzar recursos, i per l'altra perquè també permetrà que la recaptació sigui més eficaç. Amb això estic totalment d'acord, ho estudiarem i tal...

Jo voldria fer una precisió al Sr. Nomen, si em permet i que no s'ho prengui malament, i és que vostè sovint ens fa pronòstics i ens fa prediccions i acaba dient: "*Tant de bo no es compleixin!*", el que passa és que els fa a massa curt termini, sovint el temps, la realitat l'agafa i no es compleixen, llavors jo li demanaria que fos curós amb això, perquè sempre acaba: "*Tant de bo que no es compleixi!*" aquesta cosa que vostè sempre s'inventa que és el perill dels perills, no?

Sr. Nomen, segur que nosaltres quan agafarem una decisió almenys podria ser que ens equivoquéssim i que es complís aquesta maledicció seva, però jo penso que intentarem que no sigui així i posarem tot el seny perquè no sigui així i ens inspirarem en vostè i l'escoltarem perquè sabem que vostè en aquests temes està preparat i en sap un paquet, no?

Per altra banda, també li voldria dir una contradicció en la seva exposició, és a dir vostè ens diu: "*En*

compte no gravar el teixit productiu en moments de destrucció de llocs de treball”, però és que ara ja s'estan destruint els llocs de treball i aquesta imposició que nosaltres proposem segurament tindrà ben poc a veure amb la destrucció actual de llocs de treball. És a dir, cregui'ns que, almenys, la intenció nostra és d'invertir la tendència perquè la realitat d'avui és que s'estan destruint llocs de treball.

I després, tornant i remetent-me a la meua explicació d'abans i, potser no he estat prou clar, vostè ens diu: *“En compte no perjudicar el teixit productiu perquè en aquests moments té unes dificultats i gravar-los amb un sistema impositiu, com el que estem debatent avui, podria ser la fi del teixit productiu”*... Sr. Nomen, nosaltres volem gravar el teixit productiu però no en la seva fase de producció, lluny d'aquí, nosaltres el volem gravar aquest teixit productiu si un cop haurà complert la seva fase o la seva vocació que és produir i té la sort d'haver generat beneficis és llavors, amb aquests beneficis, que nosaltres li demanem que contribueixi a resoldre els problemes de l'Estat andorrà, però mai amb aquests impostos dels que estem parlant avui pretenem gravar la fase productiva del teixit productiu.

Això és el que jo li volia explicar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Pel Govern, Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, de forma complementària al que comentava el Sr. Baró, jo parlava de certes contradiccions amb aquest discurs del que semblava que era un model que no compartien i, insisteixo, amb la gran similitud de les seves propostes i, evidentment ho celebro, perquè estem amb models molt més pròxims més enllà d'alguns temes particulars i jo crec que alguna de les seves propostes, doncs, poden ser perfectament viables per incorporar-se amb el projecte previ que va preparar el Govern. Evidentment, hi ha algunes que em semblen unes propostes interessants: hi ha la qüestió del calendari, aquesta aplicació progressiva que ens portaria, com a mínim, a l'any 2015 perquè en tot cas hem de preveure que aquests projectes de llei més el del debat que ha de tenir la comissió en la seva futura aprovació, esperem-ho, amb aquesta Cambra i el treball reglamentari que ha de venir posteriorment, tot el treball que el Govern, doncs, haurà de fer -el Govern, la Cambra de Comerç, les diferents entitats a nivell de formació- no ens porta abans de

l'any 2012 perquè pogués entrar en vigor i, evidentment l'ídoni seria que entrés en paral·lel, per exemple, el primer de gener del 2012, tant l'impost del valor afegit -l'IVA-, com el conjunt dels impostos directes.

I finalment, quant a la qüestió de la documentació que parlava, potser ho he encabint en un moment que no corresponia, però parlava d'estimacions. Tenen un document complex, treballat de diferents estimacions, de rendiments que el Sr. Nomen deia anteriorment que no hem fet cap treball, doncs, bé treballem i anem avançant en aquest sentit en els diferents rendiments per sectors amb la possible incidència amb diferents tipus de l'IVA i tenen aquest document que és un document de treball per això entenc que avui no correspon parlar-ne. És un document de treball que no és un document definitiu però que em referia a aquesta documentació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Hi ha alguna altra... Sí, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula per Andorra pel Canvi.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Estic molt preocupat... Estic molt preocupat perquè els màxims responsables financers d'aquest país -i estic parlant del ministre de Finances i estic parlant del president de la Comissió de Finances-, Déu n'hi do el que hem tingut que escoltar avui!... Déu n'hi do!

Abans no he volgut dir res, però quan el ministre de Finances ha dit que: *“Els models impositius, d'imposició directa, de la Unió Europea estaven molt homogeneïtzats i, per tant, anirem en aquesta direcció”*... Tela marinera! Tela marinera! Perquè l'invito a donar una volta pels models impositius europeus i d'homogeneïtat... res! És més, és un dels instruments que s'utilitza per esculpir diferents models econòmics.

Quan avui, ara sento i escolto amb atenció al president, al president de la Comissió de Finances i portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, explicar que els llocs de treball en aquest moment s'estan ja destruint i que aquests impostos no hi tenen res a veure amb aquesta destrucció de llocs de treball i que, amb aquests impostos ja veurem com ho arreglem i tirarem endavant... Si una columna cau, casi que no l'empenyi. No cau perquè l'està

empenyent, cau perquè cau, però si cau, no l'empenyi perquè acabarà caient.

Per tant, tothom sap que quan un model econòmic està patint una destrucció de llocs de treball, el que no es fa mai és treure-li recursos al sistema productiu per dedicar-los a afers de l'Administració.

Miri, és cert... i vostè abans ho ha dit: "No, no, és que això no ho traïem del sistema productiu perquè un cop els hem guanyat és quan els anem a agafar"... No, però és que això no va així. Jo no sé quina visió de les empreses té vostè... Això és el que em fa por. Les empreses no són així. Una empresa té uns projectes, vol fer unes accions, a partir dels beneficis que treu reinverteix per fer aquests projectes per crear nous llocs de treball, per tirar endavant projectes. Si se li retiren recursos dels resultats que obté, sap que aconseguirà? Frenar l'economia. I això va així... I això va així!

Ara vostè diu: "No, Govern ha de recaptar més perquè tenim despeses a l'Administració i m'és igual i hem de recaptar més". Aquest és el model que fa por, fa por sentir els màxims responsables financers d'aquest projecte socialdemòcrata dient aquestes coses, perquè això és molt perillós. I la nostra obligació és dir-ho i dir-ho molt clar. S'estan equivocant i ho pagarem tots molt car.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Reformista no hi ha intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata no hi ha intervenció?

Pel Govern tampoc?

Passarem, doncs, a la votació de les esmenes.

La primera esmena és l'esmena a la totalitat amb retorn del text al Govern formulada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

Procedirem, doncs, a la votació.

Vots a favor de l'esmena?

Vots en contra de l'esmena?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots favorables, 14 vots desfavorables i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista de la votació queda desestimada l'esmena.

Tot seguit passarem a la votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu formulada pel Grup Parlamentari Reformista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

14 vots desfavorables, 11 vots favorables i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i, per tant, havent-se presentat esmenes a l'articulat del text, el Projecte de Llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, i contràriament al que s'ha dit, el text alternatiu, doncs, queda desestimat.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2. Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat presentades, respectivament, pels M. I. Srs. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i Ladislau Baró Solà, president suplent del Grup Parlamentari Reformista, al Projecte de Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 26/2009 de l'1 d'octubre.

S'han formulat dues esmenes a la totalitat presentades respectivament pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi i pel Grup Parlamentari Reformista. Esmenes que han estat publicades respectivament en els butlletins números 35/2009, del 12 de novembre i 9/2010, del 10 de març.

En aquest cas proposo també realitzar el debat de les dues esmenes conjuntament i procedir a la votació per separat.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi intervé el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Ara tractem, doncs, el Projecte de Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques. Eufemisme en el títol per referir-se a l'impost sobre la renda a les persones físiques que fan activitats empresarials bàsicament. La diferència entre aquesta Llei i l'anterior, és que la primera era relativa a les societats i aquesta es centra en les activitats econòmiques no pas de totes les empreses sinó sobretot de les persones físiques, no?

Aleshores, de fet, tal com s'ha portat aquesta sessió, el que hem dit per la primera és absolutament aplicable per aquesta segona. I recordo, aquesta Llei el que farà és el mateix que la primera, incrementar la pressió fiscal, farà augmentar els impostos que hauran de pagar tots els petits empresaris d'Andorra, tal com he dit abans des del senyor que porta un taxi a la persona que porta una carnisseria o que porta uns serveis d'electricitat o de qualsevol altre tipus d'activitat professional per petita que sigui.

Això tindrà com a conseqüència, donat que no es compensa amb una reducció de l'ISI, ni de l'IMI, ni de l'IPI, ni de l'IAC, o de la seva versió refosa i incrementada que serà l'IVA o l'IGI -segons com finalment es digui-, doncs, comportarà eliminar recursos a aquestes activitats econòmiques, comportarà un alentiment de la possible reactivació econòmica quan el nostre entorn es reactivi perquè està clar que amb aquestes mesures no hi haurà cap reactivació interna sinó que les mesures seran les que ens reactivaran si els del voltant nostre venen a gastar més, perquè amb el que estem fent segur que no reactivem res, i provocarà una major destrucció de creació de llocs de treball per manca de recursos. Aquest és l'escenari amb el que ens posen vostès aquests textos. Molts problemes!

Aquests textos... És un text, altra vegada inspirat, entre cometes, "dels textos espanyols", però amb tot i amb això nosaltres hem entrat una única esmena a l'articulat a part de l'esmena a la totalitat. I diem, ho acceptem, tot, tot, tot, no cal canviar res. Té molts problemes aquesta Llei, no la qualificaré perquè podria ser titllat de despectiu i no vull ser titllat de despectiu, però es mereix una crítica forta aquest text... forta! Però ho acceptem tot a canvi d'una sola cosa: que si s'imposa aquest impost es redueixi almenys en la mateixa proporció l'IMI, l'ISI, l'IPI i l'IAC. És a dir, que els petits empresaris, les petites unitats empresarials del nostre país no es vegin sotmesos a haver de pagar més impostos per, com ha dit, el portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata abans, recaptar el que el Govern necessita per pagar les seves necessitats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Per realitzar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Baró teniu la paraula... Sr. Baró?

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, bé, nosaltres com hem expressat. Com que les tres esmenes a la totalitat anaven lligades al text alternatiu hem expressat el nostre punt de vista polític en l'anterior punt de l'ordre del dia.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

D'acord Sr. Baró.

Passo, doncs, la paraula al Grup Parlamentari Socialdemòcrata. No volen la paraula?

Pel Govern? Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Únicament per comentar perquè, com fan els presidents o els ponents dels diferents grups parlamentaris que estem parlant del mateix projecte de llei quan aquest, enlloc de realitzar-se de forma societària es realitza a títol personal, i únicament com un element novedós que s'introdueix en aquest Projecte de llei respecte al Projecte de llei de l'impost de societats és la introducció del concepte de mínim exempt perquè estem parlant de rendiments que s'obtenen a títol personal.

Només volia fer aquesta matisació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

No havent-hi, doncs, altres intervencions dono per acabat el debat i procedirem a la votació de les dues esmenes.

L'esmena a la totalitat retornant el text al Govern formulada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, passem doncs a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

3 vots a favor, 14 en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat de la votació queda desestimada l'esmena.

Passem, acte seguit, a la votació de l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Reformista amb retorn del text.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

11 vots a favor, 14 vots en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat queda refusada l'esmena i, per tant, havent-se presentat esmenes a l'articulat el Projecte de Llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Acte seguit se suspèn la sessió durant quinze minuts.

(Són les 17.50h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18.15h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem al punt tercer de l'ordre del dia.

3. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada, pel M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president suplent del Grup Parlamentari Reformista, al Projecte de Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals del Principat d'Andorra.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 26/2009, de l'1 d'octubre.

S'ha formulat una esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Reformista i ha estat publicada en el Butlletí número 9/2010, del 10 de març.

Per defensar l'esmena, Sr. Baró, teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En el mateix sentit del que ja he expressat anteriorment, els nostres arguments ja han estat exposats, per tant, no hi ha intervenció.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Pels grups parlamentaris? Per Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, dia 18 de març del 2010, estem tractant el Projecte de Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents.

Des d'ApC estem convençuts que és una llei que per la seva urgència i importància no ha de ser objecte d'una esmena a la totalitat.

Tampoc considerem que tècnicament... que tècnicament, sigui adient fusionar en un sol text els impostos dels no-residents amb els impostos de les empreses andorranes tal com hem entès que proposa el Grup Parlamentari Reformista.

Són figures de dos paners diferents i és perillós intentar fusionar-ho això. Defensem que el Projecte de Llei d'impost sobre la renda dels no-residents es porti a la Comissió de Finances perquè puguem treballar el més aviat possible en les esmenes a l'articulat pertinents amb la finalitat que Andorra pugui obtenir una llei que ha de servir per dinamitzar l'economia interior, eliminar l'intrusisme i assentar una primera base pels convenis de doble imposició que han d'obrir la nostra economia com hem vingut raonant.

No serà fàcil... no serà fàcil perquè entenem que el text que ens proposa el Govern presenta problemes importants. De fet, veiem que aquest text ha rebut noranta-sis esmenes dels tres... dels tres grups parlamentaris incloses trenta-sis esmenes del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Està clar i tots coneixem el que ha passat que aquest text ha entrat sense ser consensuat amb cap grup

parlamentari, un fet que dificultarà molt la feina de la comissió, però que de totes formes ho farem.

En tot cas, Andorra pel Canvi segueix defensant, segueix defensant la necessitat que es tiri endavant una Llei sobre la renda dels no-residents i que té dos objectius: el primer, gravar les rendes dels no-residents perquè contribueixin de forma equitativa a les despeses de l'Estat andorrà, el segon, limitar l'intrusisme en la prestació de serveis i la realització d'activitats laborals dins d'Andorra.

A més, aquesta Llei, provoca una important conseqüència: dona lloc a situacions de doble imposició, fet imprescindible per poder signar els famosos convenis de doble imposició amb altres estats.

Està clar, que aquest text té problemes, problemes importants. Permeti'm destacar-ne breument els més significatius.

Primer, el Govern considera que una empresa no resident a Andorra que faci una feina a casa nostra, ha de tenir un tracte menys similar al d'una empresa andorrana... sorprenent base de treball. És a dir, que les empreses que venen de fora a fer una feina aquí han de tenir el mateix tractament que les empreses que estan aquí dintre, mentre que nosaltres considerem que una empresa no resident a Andorra que vulgui fer una feina a casa nostra el que ha de rebre és un tracte similar al que tindria una empresa andorrana quan intenta treballar fora d'Andorra, per exemple quan una empresa andorrana intenta prestar serveis a Espanya o a França.

Segon, Govern ens proposa un text massa espanyol una altra vegada, massa enrevessat per a la realitat andorrana.

Ens complicaria la vida el crear la figura del resident fiscal diferenciant-la del resident administratiu, quan tots sabem els requisits que hi ha per ser resident administratiu aquí a Andorra.

Tampoc podem compartir l'estratègia del Govern d'utilitzar aquesta Llei per crear irregular els establiments permanents d'empreses no andorranes, no és el lloc.

Tercer, Govern segueix defensant que el tipus del 10% argumentant que és el tipus màxim considerat en els articles 10 i 24 del model OCDE, dels convenis de doble imposició, però descuida que aquest tipus és precisament l'objectiu pel qual es signen els convenis de doble imposició, per fer baixar el tipus del 25%, que és el tipus general més habitual amb absència de convenis per evitar la doble imposició fins el clàssic 10% que és el tipus que normalment es posa quan es signa per primer cop un conveni de doble imposició. Si vostès d'entrada ja

posen el 10%, no crec que tindrem masses incentius en signar convenis de doble imposició amb els altres països... per part dels altres, és clar, no pas per part nostra.

Però estem convençuts que aquests problemes es podran solucionar a la Comissió de Finances perquè puguem tenir aquesta Llei el més aviat possible. Nosaltres volem tenir aquesta Llei en vigor el més aviat possible. Llàstima que aquesta Llei ja podria estar en vigor si enlloc d'haver rebutjat la Proposició de llei entrada en el seu moment per Andorra pel Canvi ja fa casi un any, s'hagués acceptat a tràmit i la Comissió de Finances l'hagués pogut treballar. Nosaltres l'any passat vam presentar la Proposició de llei, conscients de la urgència de la seva entrada en vigor. Llàstima que vam rebutjar el text. Avui la urgència és encara major, i conseqüentment des d'Andorra pel Canvi donarem el nostre vot favorable perquè aquest Projecte de llei vagi a la Comissió de Finances, es pugui treballar allà i puguem tenir aquesta Llei en vigor d'una vegada per totes per eliminar l'intrusisme en aquest país i reactivar l'economia que és el que necessitem.

Repeteixo: llàstima que es va votar negativament fa massa mesos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, em remeto al debat de la primera Proposició de llei i, doncs, no faré cap intervenció.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Pel Govern sí, Sr. López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En defensa del Projecte de llei de l'impost sobre la renda dels no residents, cal indicar que la seva creació es planteja en el marc de la introducció de la fiscalitat directa necessària per les raons d'igualtat i justícia establertes en l'article 37 de la Constitució.

L'impost té en compte els principis de no neutralitat, de naturalitat, perdó, i no discriminació com una condició que entenem fonamental per a una positiva resolució de les futures negociacions dels convenis per evitar la doble imposició, d'acord amb el que diu l'article 24 del model de conveni de l'OCDE.

És important destacar les dues modalitats en què s'estructura l'impost. D'una banda, si les rendes s'obtenen sense intermediació d'un establiment permanent, un concepte que està convenientment definit amb el Projecte de Llei, d'acord amb el que s'estableix en l'article 5 del model de conveni de l'OCDE i que pot correspondre, entre altres casos, a una sucursal, una oficina o una seu de direcció, en aquest cas el gravamen cau de forma instantània sobre cada operació, sobre la xifra d'ingressos bruts, llevat que existeixi un conveni per evitar la doble imposició.

Aquest fet té una gran rellevància perquè situarà en una situació avantatjosa els empresaris i els professionals andorrans respecte dels professionals no residents que actuïn sense establiment permanent pels treballs i serveis que es puguin realitzar a Andorra.

Per aquest motiu, en defensa dels professionals i empresaris establerts avui a Andorra i vistes les retencions que els països veïns els practiquen, és important a l'entendre del Govern que aquest text pugui ser aprovat en el millor termini possible.

La segona modalitat dona un tractament similar al de l'impost de societats per als establiments permanents de societats no residents, fet que també és important per a la nostra economia quan a l'efecte que pugui tenir per a la creació de nous establiments permanents a Andorra.

L'impost segueix les grans línies de la imposició sobre els no residents en els països més avançats. El seu redactat s'encaixa perfectament amb el model de conveni de l'OCDE tant pel que fa a les definicions, a les rendes imposables, a les disposicions especials i als principis.

Així, doncs, dins la necessitat d'afrontar sense dilacions la reforma fiscal, aquesta és una figura positiva necessària per la configuració del marc tributari per raons de justícia i d'igualtat i, alhora, mentre es conclou la negociació dels convenis per evitar la doble imposició i, per tant, la possibilitat d'exportar serveis des d'Andorra situarà als empresaris i als professionals establerts a Andorra en una posició competitiva més avantatjosa quant a les activitats que es desenvolupen en territori andorrà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Algun altre torn d'intervencions?

Sr. Nomen teniu la paraula pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi.

El Sr. Eusebi Nomen:

He de tornar a expressar la meua profunda preocupació a l'escoltar aquestes manifestacions del màxim responsable de Govern de Finances.

El model d'OCDE de Conveni de doble imposició és el model per fer convenis de doble imposició. Si vostè ja fa la legislació sobre l'impost de la renda dels no-residents segons allò que després s'acorda en el Conveni, ningú voldrà fer el Conveni amb vostè perquè ja li està donant tot abans de fer el Conveni.

A Espanya... a Espanya, per exemple, coneixen perfectament el model de Conveni de doble imposició de l'OCDE, entre altres coses, i poso l'exemple més proper d'aquí a baix i podria posar el de França també... Coneixen perfectament aquesta situació. Ells, el que fan... Oi que ens apliquen a nosaltres un 24%? Oi que no ens apliquen un 10%? Vostè per què aplica un 10%?... Vostè per què aplica un 10%?

El model d'OCDE... És clar que en el seu article 10 diu que: "Com a màxim ha de ser del 10%", quan es signa el Conveni de doble imposició, no pas quan es fa la Llei d'impost sobre la renda dels no-residents. Això fa por!

I després, que vostè proposi que els establiments permanents tinguin aquí a Andorra el mateix tractament que les societats andorranes... això s'ha de qualificar de "temerari". És a dir, que una empresa, per exemple, una botiga d'electrodomèstics de La Seu d'Urgell que posi un servei post-venda aquí a Andorra per arreglar... en forma d'establiment permanent, és a dir, sense crear una societat aquí a Andorra, que tingui el mateix tractament que qualsevol taller de reparació d'electrodomèstics d'aquí d'Andorra... Vostès volen reactivar l'economia, així, del país? Així volen reactivar la nostra economia?

Res més a dir, Sr. síndic. Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Recordo, de totes formes, que estem dins del debat de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Reformista, no estem debatent sobre la Llei en particular actualment, eh?

Hi ha alguna altra paraula demanada?

Doncs, considero acabat el debat i procedim a la votació.

Vots a favor de l'esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

Recompte.

La Sra. Montserrat Gil:

17 vots en contra i 11 vots a favor.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena, i havent-se presentat esmenes a l'articulat el tràmit seguirà en Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Passem al punt quart de l'ordre del dia.

4. Examen i aprovació, si escau, de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en relació amb l'Informe 1/2009 del Tribunal de Comptes corresponent a les despeses electorals relatives a les eleccions al Consell General celebrades el 26 d'abril del 2009.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 8/2010 del 5 de març.

Per exposar l'informe de la comissió intervé el Sr. Jaume Serra, que va ser nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El 2 de març del 2010, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent a la vista de l'Informe emès pel Tribunal de Comptes corresponent a les despeses electorals relatives a les eleccions al Consell General celebrades el 26 de d'abril del 2009.

A resultes de la reunió mantinguda en comissió per analitzar la documentació presentada pel Tribunal de Comptes, va ser elaborat un informe que s'ha publicat al Butlletí del Consell General núm. 8/2010 i que a dia d'avui tinc l'honor de presentar, en nom

de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, davant aquesta Il·lustre Cambra.

Analitzat l'informe tramès pel Tribunal de Comptes, constatem: Primer, que els comptes de les candidatures presentades en les darreres eleccions no presenten indicis aparents d'irregularitats ni pel que fa a les imposicions ni per l'origen de les mateixes, i per tant els comptes presentats s'ajusten a la legalitat vigent. Es fa menció que la candidatura Unió Nacional de Progrés no ha facilitat al Tribunal de Comptes cap mena de comptabilitat ni documentació dels seus respectius ingressos i despeses; Segon. Considerant que el Tribunal de Comptes ha constatat una gran disparitat en la forma de presentar les comptabilitats per part de les diferents candidatures, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, a fi d'unificar els criteris en vistes a aconseguir una presentació el màxim d'homogènia, i a manca d'una regulació més específica aplicable al cas, recomana la presentació de les comptabilitats d'acord amb el model que s'ha adjuntat com annex al present informe.

Així doncs, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que, fent seves les remarques formulades, aprovi el present informe i el trameti al Govern a fi que aquest ordeni el pagament de les subvencions a les candidatures, d'acord amb l'establert per la Llei qualificada de finançament electoral.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris? No hi ha intervenció?

Per part del Govern? Tampoc?

Doncs, proposo que quedi aprovat l'informe per assentiment. Així és.

Passem al punt cinquè de l'ordre del dia.

5. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei del Tribunal de Comptes de 13-10-2000.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 8/2010 del 5 de març.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 9/2010, del 10 de març.

El Govern vol intervenir per llegir l'informe? És un informe positiu?... Perdó, el criteri!

D'acord. No hi ha intervenció.

Hi ha alguna intervenció d'algun grup parlamentari en defensa de la Llei?

Doncs, abans de passar a l'acceptació de la Llei voldria remarcar que s'han constatat dos errors en la transcripció que caldria subsanar: l'un és en l'exposició de motius, al segon paràgraf on diu: "*D'una banda allargant el mandat dels actuals membres d'un any, dos anys i tres anys*" ha de dir: "*D'una banda allargant el mandat de dos membres en un any i dos anys*" que correspon al redactat definitiu del que va a ser la Llei; l'altre correspon a l'apartat primer de l'article únic en nom... més el nom de president, on diu: "*Tots els membres del Tribunal de Comptes*", ha de dir: "*El president i els dos altres membres del Tribunal de Comptes*". Són designats individualment pel Consell General.

Doncs, s'accepten aquestes modificacions.

Doncs, s'aprova per assentiment el text i demanaria als consellers generals, vist que és un text entrat de mutu acord entre els tres grups parlamentaris, si renuncien a la presentació d'esmenes? Entenc que sí.

Doncs, queda aprovat el text tal com està publicat amb les dues modificacions de les que he fet esment just abans.

S'aixeca la sessió.

(Són les 18.35h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877